

15 Μαΐου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑ-
ΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964 (33/64)

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ
CERTIORARI

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑ-
ΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΜΕ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ,
1991 ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΜΕ ΑΡ. 1/91 (Αρ. 2)

(Αίτηση Αρ. 28/92).

-
- 5 Προνομιακά διατάγματα — Αίτηση για έκδοση διατάγματος certiorari εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου με την οποία ακυρώθηκε προηγούμενη απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου, με την οποία είχε εγγραφεί, για σκοπούς εκτέλεσης, διάταγμα διατροφής του Αγγλικού Ανωτάτου Δικαστηρίου, λόγω του ότι θεωρήθηκε ότι αρμόδιο δικαστήριο ήταν το Οικογενειακό Δικαστήριο — Κατά πόσο υπήρχε έκδηλη πλάνη νόμου.
- 10 Προνομιακά διατάγματα — Αίτηση από τον Υπουργό Δικαιοσύνης για έκδοση certiorari εναντίον απόφασης Επαρχιακού Δικαστηρίου με την οποία ακύρωσε προηγούμενη απόφασή του για εγγραφή αγγλικού διατάγματος διατροφής με βάση τις πρόνοιες του Κεφ. 16 — Κατά πόσο ο Υπουργός Δικαιοσύνης ενομιμοποιείται να υποβάλει την αίτηση.
- 15 Πολιτική Δικονομία — Προνομιακά διατάγματα — Δεν εφαρμόζονται οι ανάλογοι (παλαιοί) αγγλικοί θεσμοί πολιτικής δικονομίας αλλά η πρακτική του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Κύπρου, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί από το 1960 μέχρι σήμερα.
- 20 Πολιτική Δικονομία — Προνομιακά διατάγματα — Τίτλος αίτησης — Σε αίτηση για έκδοση διατάγματος certiorari που έγινε από τον Γενικό Εισαγγελέα, δεν περιλήφθηκε η φράση "αναφορικά με την αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας" — Ήταν απλή αντικανονικότητα και δεν επηρέασε την εγκυρότητα της διαδικασίας - Το Δικαστήριο διέταξε ex proprio motu την τροποποίηση του τίτλου με την προσθήκη της πιο πάνω φράσης.

Με βάση τις πρόνοιες του περί Διαταγμάτων Διατροφής (Διευκολύνσεις προς Εκτέλεσιν) Νόμου, Κεφ. 16, διάταγμα διατροφής που είχε εκδοθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο της Αγγλίας, στάληκε μέσω των Υπουργείων Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου και της Κύπρου, στο Επαρχιακό Δικαστήριο για εγγραφή και εκτέλεση. Με διάταγμά του ημερομηνίας 29.3.91, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας ενέγραψε το εν λόγω διάταγμα και παράλληλα διέταξε την επίδοση της σχετικής απόφασής του στον καθ' ου η αίτηση για να μπορεί αν ήθελε να υποβάλει αίτηση για την ακύρωση της εγγραφής, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Κεφ. 16. Στις 10.5.91 ο Καθ' ου η Αίτηση ζήτησε με αίτηση δια κλήσεως από το Επαρχιακό Δικαστήριο να ακυρώσει το εκδοθέν διάταγμα εγγραφής της αγγλικής απόφασης, μεταξύ άλλων, και λόγω του ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο δεν είχε πλέον δικαιοδοσία σε θέματα διατροφής, στα οποία δικαιοδοσία είχε μόνο το Οικογενειακό Δικαστήριο. Στις 6.9.91, το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, με την σύμφωνη γνώμη των δικηγόρων των διαδίκων, εξέδωσε απόφαση με την οποία ακύρωσε την προηγούμενη απόφασή του για εγγραφή της αγγλικής απόφασης, λόγω έλλειψης αρμοδιότητας.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, μόλις πληροφορήθηκε το γεγονός της ακύρωσης της εγγραφής, ζήτησε μέσω του Γενικού Εισαγγελέα, την έκδοση του αιτούμενου προνομακού διατάγματος certiorari για ακύρωση της πιο πάνω απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας της 6.9.91, για τους λόγους ότι υπήρχε έκδηλη πλάνη νόμου, σχετικά με την ερμηνεία και εφαρμογή των προνοιών του Κεφ. 16, ότι αρμόδιο δικαστήριο για την εγγραφή αποφάσεων δυνάμει του πιο πάνω νόμου ήταν και εξακολουθεί να είναι το Επαρχιακό Δικαστήριο και ότι υπήρξε υπέρβαση εξουσίας διότι το Επαρχιακό Δικαστήριο δεν είχε δικαίωμα να ακυρώσει την προηγούμενη απόφασή του. Στον τίτλο της αίτησης δεν είχε περιληφθεί η φράση "αναφορικά με την αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας", και επίσης δεν είχε γίνει αναφορά στους διαδίκους στην αγγλική απόφαση. Κατά την ακρόαση ο δικηγόρος του Καθ' ου η αίτηση ισχυρίσθηκε ότι οι δύο αυτές παρατυπίες επέφεραν ακυρότητα στην όλη διαδικασία. Ισχυρίσθηκε περαιτέρω ότι η διαδικασία στις περιπτώσεις των προνομακών διαταγμάτων ασκείται με βάση τις πρόνοιες των (παλαιών) αγγλικών θεσμών πολιτικής δικονομίας, που έχουν εφαρμογή και στην Κύπρο, και ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης δεν ενομιμοποιείτο να υποβάλει την παρούσα αίτηση.

Αποφασίσθηκε ότι:

(α) Οι αγγλικοί διαδικαστικοί κανονισμοί για την έκδοση προνομακών διαταγμάτων, με βάση το Σύνταγμα και το νόμο, δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή στην Κυπριακή Δημοκρατία. Το Ανώτατο Δικαστήριο στην άσκηση της δικαιοδοσίας του για έκδοση προνομακών διαταγμάτων, από την ημέρα της Ανεξαρτησίας ακολούθησε δικαστική πρακτική ανάλογη, αλλά όχι ταυτόσημη με την αγγλική.

5 (β) Με βάση την κυπριακή δικαστική πρακτική, η αναφορά στον τίτλο της αίτησης των διαδίκων στην αγγλική απόφαση δεν ήταν αναγκαία, ενώ η παράλειψη αναφοράς στον τίτλο ότι την αίτηση την κάνει ο Γενικός Εισαγγελέας, ήταν μεν παράλειψη, αλλά δεν επέφερε ακυρότητα στην αίτηση αλλά ήταν απλή αντικανονικότητα. Το Δικαστήριο διέταξε *ex proprio motu* την τροποποίηση του τίτλου της αίτησης με την προσθήκη της παραληφθείσας φράσης.

10 (γ) Πρόσωπο νομιμοποιείται να ζητήσει την έκδοση διατάγματος *certiorari* εάν έχει επαρκές συμφέρον στο θέμα στο οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται. Η έκφραση "επαρκές συμφέρον" δεν έχει νομοθετημένο ή δικαστικό ορισμό, αλλά το ζήτημα αποφασίζεται με βάση τα ειδικά περιστατικά της κάθε αίτησης. Στην προκειμένη περίπτωση, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ενόψει των προνοιών του περί Διαταγμάτων Διατροφής (Διευκολύνσεις προς Εκτέλεσιν) Νόμου, Κεφ. 16, και του στοιχείου της αμοιβαιότητας που υπάρχει λόγω του γεγονότος ότι ανάλογη νομοθεσία ισχύει στο Ηνωμένο Βασίλειο για την εγγραφή και εκτέλεση Κυπριακών αποφάσεων διατροφής, και του ότι ο Υπουργός είναι το αρμόδιο όργανο για την εποπτεία και εφαρμογή των προνοιών της νομοθεσίας, ήταν πρόσωπο που είχε επαρκές συμφέρον στο θέμα που αναφερόταν η προσβαλλόμενη απόφαση.

25 (δ) Το θέμα το οποίο εγειρόταν στην παρούσα αίτηση ήταν ποιο είναι το αρμόδιο δικαστήριο για την εγγραφή και εκτέλεση διαταγμάτων διατροφής που εκδόθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο της Αγγλίας, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Κεφ. 16. Σύμφωνα με ρητή πρόνοια του Κεφ. 16 αρμόδιο δικαστήριο είναι το Επαρχιακό Δικαστήριο και η κατάσταση αυτή δεν έχει επηρεασθεί καθόλου από τον περί της Πρώτης Τροποποίησης του Συντάγματος Νόμο του 1989 (Ν. 95/89) και τον περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμο, 1990 (Ν. 23/90). Κατά συνέπεια η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας έπασχε από πρόδηλη πλάνη νόμου και έπρεπε να ακυρωθεί με την έκδοση του αιτουμένου διατάγματος.

35

Η αίτηση έγινε αποδεκτή χωρίς έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Re Pritchard (deceased) [1963] 1 All E.R. 873.

Spyropoulos v. Transavia (1979) 1 C.L.R. 421.

X" Ευαγγέλου v. Dorami Marine Limited (1991) 1 Α.Α.Δ. 172.

40 *Christodoulou v. The Republic (Collector of Customs Nicosia) 1 R.S.C.C. 1.*

The Attorney-General v. Christou (1962) C.L.R. 129.

Christofi v. Iacovidou (1986) 1 C.L.R. 236.

Re Arghyrides (1987) 1 C.L.R. 30.

Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας (1992) 1 Α.Α.Δ. 136.

Regina v. Patents Appeal Tribunal. Ex-parte Baldwin & Francis Ltd [1959] 1 Q.B 105. 5

Baldwin & Francis v. Patents Tribunal [1959] 2 All E.R. 433.

Rex v. Groom. Gobbold, Ex parte [1901] 2 K.B. 157.

I.R.C. v. Federation of Self-Employed [1981] 2 All E.R. 93.

R. v. Secretary of State [1984] 2 All E.R. 556.

R. v. I.R.C. [1984] 3 All E.R. 625. 10

Wandsworth London B.C. v. Winder [1984] 3 All E.R. 976.

R. v. H. M. Treasury [1985] 1 All E.R. 589.

Preston v. I.R.C. [1985] 2 All E.R. 327.

Winch v. Jones [1985] 3 All E.R. 97.

Αίτηση.

15

Αίτηση με την οποία ο Γενικός Εισαγγελέας ζητά την έκδοση εντάλματος της φύσεως *certiorari*, για παραπομπή στο Ανώτατο Δικαστήριο και ακύρωση του Διατάγματος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, ημερομηνίας 6 Σεπτεμβρίου, 1991, που εκδόθηκε στην Αίτηση με Αρ. 1/91. 20

Γ. Φράγκου (κα), Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Αιτητή.

Κ. Μελάς, για Ε. Ζεμενίδη.

Μ. Θρασυβούλου (δ/νις) για Π. Σαρρή, για Α. Ζεμενίδου. 25

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Δ., ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση: Με την αίτηση αυτή ο Γενικός Εισαγγελέας, για τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ζητά την έκδοση εντάλματος της

φύσεως certiorari, για παραπομπή στο Ανώτατο Δικαστήριο και ακύρωση του Διατάγματος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, ημερομηνίας 6 Σεπτεμβρίου, 1991, που εκδόθηκε στην Αίτηση με Αρ. 1/91.

5 Οι λόγοι που προβάλλονται εκτίθενται στην έκθεση που καταχωρίστηκε στη μονομερή Αίτηση Αρ. 23/92 για χορήγηση άδειας για καταχώριση της παρούσας αίτησης και είναι:-

10 "(α) Η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας με ημερομηνία 6 Σεπτεμβρίου 1991 με την οποία ακύρωσε διάταγμά του ημερομηνίας 29.3.1991 για εγγραφή του διατάγματος διατροφής του High Court of Justice του Λονδίνου ελήφθη κατά παράβαση των άρθρων 3 και 8 του περί Διαταγμάτων Διατροφής 15 (Διευκόλυνση προς Εκτέλεση) Νόμου Κεφ. 16 και των Καν. 3, 5, 7, και 8, των περί Διαταγμάτων Διατροφής (Διευκόλυνση προς Εκτέλεση) Διαδικαστικών Κανονισμών.

20 (β) Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας είναι το αρμόδιο Δικαστήριο για την εγγραφή και εκτέλεση διατάγματος διατροφής δυνάμει του περί Διαταγμάτων Διατροφής (Διευκόλυνση προς Εκτέλεση) Νόμου.

25 (γ) Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας δεν είχε εξουσία να ακυρώσει το διάταγμά του της 29ης Μαρτίου 1991."

30 Στις 21 Φεβρουαρίου, 1991, με οδηγίες του Υπουργού Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου, στάληκε στον Υπουργό Δικαιοσύνης της Δημοκρατίας, (ο "Υπουργός"), με σκοπό την εγγραφή και εκτέλεση, σύμφωνα με το 35 Maintenance Orders (Facilities for Enforcement) Act 1920, πιστοποιημένο αντίγραφο Διατάγματος Διατροφής, που εκδόθηκε από Δικαστήριο της Αγγλίας και Ουαλίας - (The High Court of Justice, Family Division), στην Υπόθεση Αρ. 7626/90, μεταξύ Άννας Ζεμενίδου και Ευρυπίδη Φιλίππου Ζεμενίδη - (ο "καθ' ου η αίτηση"). Όλα τα αναγκαία έγγραφα και η διεύθυνση του καθ' ου η αίτηση στην Κύπρο - (Σαυφούς 9, Ακρόπολη, Λευκωσία) - επισυνάφθηκαν.

Ο Υπουργός έλαβε τα πιο πάνω στις 25 Φεβρουαρίου, 1991, και τα διαβίβασε, με επιστολή ημερομηνίας 4 Μαρτίου, 1991, στον Αρχιπρωτοκολλητή του Ανωτάτου Δικαστηρίου για τη δέουσα ενέργεια. Ο Αρχιπρωτοκολλητής τα έστειλε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας. 5

Στις 29 Μαρτίου, 1991, το Διάταγμα ενεγράφη σύμφωνα με τον περί Διαταγμάτων Διατροφής (Διευκολύνσεις προς Εκτέλεσιν) Νόμο, Κεφ. 16.

Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου, με βάση τον Κανονισμό 10 των περί Διαταγμάτων Διατροφής (Διευκολύνσεις προς Εκτέλεσιν) Κανονισμών, που είναι δημοσιευμένοι στον Τόμο ΙΙ της Δευτερογενούς Νομοθεσίας της Κύπρου, 1955, σελ. 385, έδωσε οδηγίες όπως ειδοποίηση της εγγραφής και αντίγραφο του Διατάγματος Διατροφής επιδοθούν στον καθ' ου η αίτηση. Σχετική ειδοποίηση επιδόθηκε. 15

Για εκτέλεση του Διατάγματος Διατροφής εκδόθηκε στις 2 Μαΐου, 1991, το Ένταλμα Κατάσχεσης και Πώλησης Κινητής Περιουσίας, με Αρ. 395117. Στις 10 Μαΐου, 1991, ο καθ' ου η αίτηση, με αίτηση διά κλήσεως, ζήτησε από το Επαρχιακό Δικαστήριο:- 20

"Α. Διάταγμα του Δικαστηρίου που ν' ακυρώνει και/ή παραμερίζει (set aside) και /ή άλλως το διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας 1/91 ημερομηνίας 29/3/91 ως εκδοθέν κατόπιν εσφαλμένης και/ή μη ορθής εφαρμογής του Νόμου περί Διαταγμάτων Διατροφής (Διευκολύνσεις προς εκτέλεση) Κεφ. 16 και/ή μη ενδειγμένης διαδικασίας και/ή ελλείψεως δικαιοδοσίας και/ή άλλως." 25

Ένας από τους λόγους, στους οποίους στηριζόταν η αίτηση, ήταν ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο ήταν αναρμόδιο, και/ή δεν είχε δικαιοδοσία, και/ή αρμοδιότητα είχε άλλο Δικαστήριο. 30

Την ίδια ημέρα ο καθ' ου η αίτηση, με μονομερή αίτηση, ζήτησε την αναστολή εκτέλεσης του Διατάγματος Διατρο- 35

φής μέχρι την εκδίκαση της πιο πάνω αίτησής του.

Η αίτηση διά κλήσεως επιδόθηκε στο δικηγόρο της Άννας Ζεμενίδου - αιτήτριας - στην Κύπρο, ο οποίος καταχώρισε ειδοποίηση ένστασης.

- 5 Οι δικηγόροι των μερών παρουσιάστηκαν ενώπιον Πλήρους Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας στις 6 Σεπτεμβρίου, 1991. Δήλωσαν κεχωρισμένα ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο για εγγραφή και εκτέλεση του Αγγλικού Διατάγματος Διατροφής και ότι αρμόδιο
- 10 Δικαστήριο είναι το Οικογενειακό Δικαστήριο και, ως εκ τούτου, η εγγραφή του Διατάγματος έπρεπε να ακυρωθεί για έλλειψη δικαιοδοσίας.

Το Δικαστήριο εξέδωσε την ίδια μέρα την πιο κάτω απόφαση:-

- 15 "Δικαστήριο: Έχουμε εξετάσει τις δηλώσεις των δικηγόρων σε ότι αφορά τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου αυτού και έχουμε συμφωνήσει με τη δήλωση ότι αρμόδιο Δικαστήριο είναι το Οικογενειακό Δικαστήριο να
- 20 επιληφθεί της υποθέσεως αυτής. Σχετικές είναι οι υποθέσεις *Δαδακαρίδης ν. Δαδακαρίδου*, Πολιτική Έφεση αρ. 8111, που δόθηκε στις 13.7.90, *Παγωνίτσα Χ. Ιωάννου ν. Χαράλαμπος Π. Ιωάννου*, Πολιτική Έφεση αρ. 8151, απόφαση που εκδόθηκε στις 25.2.91, και υπόθεση *Ντίνου Δημητρίου*, αρ. 70/91, για αίτηση για έκδοση *Mandamus* και *Certiorari*, που δόθηκε στις 28.6.91.
- 25

Ενόψει των πιο πάνω, το διάταγμα ημερομηνίας 29.3.91 εκ συμφώνου ακυρώνεται."

- Όταν ο Υπουργός έλαβε γνώση της πιο πάνω απόφασης, ύστερα από έρευνες για την τύχη της εκτέλεσης του
- 30 Διατάγματος, με μονομερή Αίτηση Αρ. 23/92, ζήτησε άδεια για την καταχώριση της παρούσας αίτησης. Το Δικαστήριο χορήγησε την άδεια.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας Α. Ζεμενίδου δήλωσε ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου ότι δεν ενίσταται στην έκδο-

ση του εποπτικού εντάλματος certiorari για την ακύρωση της ελεγχόμενης απόφασης, ημερομηνίας 6 Σεπτεμβρίου, 1991.

Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση, με την ειδοποίηση ένστασης, πρόβαλε αριθμό λόγων - δικονομικών και ουσιαστικών - για την απόρριψη της αίτησης. Οι δικονομικές του ενστάσεις είναι:- 5

1. Δεν αναφέρονται στον τίτλο της αίτησης τα ονόματα των διαδίκων, δηλαδή της Άννας Ζεμενίδου και του Ευριπίδη Ζεμενίδη. 10

2. Δεν αναγράφεται στον τίτλο της αίτησης: "Αναφορικά με την Αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για έκδοση εντάλματος CERTIORARI".

3. Δεν επισυνάφθηκε το συντεταγμένο Διάταγμα της απόφασης, που ζητείται να ελεχθεί και ακυρωθεί. 15

4. Ο Υπουργός δεν νομιμοποιείται στην καταχώριση και προώθηση της παρούσας αίτησης, γιατί δεν ήταν διάδικος και/ή δεν επηρεάστηκε δυσμενώς από την προσβαλλόμενη απόφαση.

Εισηγήθηκε ότι, στην άσκηση της δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου για την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων, έχουν πλήρη εφαρμογή οι Αγγλικοί Διαδικαστικοί Κανονισμοί. 20

Τα προνομιακά εντάλματα εισάχθηκαν στην Κύπρο από την περίοδο της Αγγλικής διακυβέρνησης. 25

Στους περί Δικαστηρίων Νόμους, πριν την Ανεξαρτησία, υπήρχε πρόνοια ότι, όπου δεν προβλέπεται δικονομία στο Νόμο, ή σε διαδικαστικό κανονισμό, όσο οι περιστάσεις επιτρέπουν - ("so far as circumstances permit"), η εξουσία του Δικαστηρίου θα ασκείται σύμφωνα με την πρακτική και δικονομία που τηρείται από τα Αγγλικά Δικαστήρια - (Άρθρο 30 του Κεφ. 11 της Έκδοσης του 1949 και Άρθρο 35 του Κεφ. 8 της Έκδοσης του 1959). Η Νο- 30

μοθεσία αυτή, σύμφωνα με το Άρθρο 190 του Συντάγματος, εξέπνευσε τέσσερις μήνες μετά την εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας - 16 Αυγούστου, 1960.

5 Το Σύνταγμα, με το Άρθρο 163, απένειμε στο Ανώτατο Δικαστήριο την εξουσία έκδοσης διαδικαστικών κανονισμών για τη ρύθμιση της διαδικασίας ενώπιόν του.

10 Ο περί Δικαστηρίων Νόμος του 1960, (Αρ. 14/60), πρόβλεψε ότι, για καλύτερη εφαρμογή του περί Δικαστηρίων Νόμου, το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να εκδίδει διαδικαστικό κανονισμό, που θα δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας - (Άρθρο 69).

15 Η δικαιοδοσία έκδοσης προνομιακών ενταλμάτων με βάση το Άρθρο 155.4 του Συντάγματος ασκείται, σύμφωνα με τα Άρθρα 3 και 9 των περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλες Διατάξεις) Νόμων του 1964 έως 1991, από το Ανώτατο Δικαστήριο, που καθιδρύθηκε το 1964. Τούτο το Ανώτατο Δικαστήριο μπορεί να εκδίδει διαδικαστικό κανονισμό, για την καλύτερη εφαρμογή του Νόμου (Άρθρο 17).

20 Μέχρι σήμερα δεν εκδόθηκε διαδικαστικός κανονισμός που να ρυθμίζει τη διαδικασία έκδοσης προνομιακών ενταλμάτων.

25 Οι Αγγλικοί Διαδικαστικοί Κανονισμοί, με βάση το Σύνταγμα και το Νόμο, δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή στη Δημοκρατία της Κύπρου. Το αντίθετο θα ήταν ασύμφωνο με τις πρόνοιες του Συντάγματος.

30 Το Ανώτατο Δικαστήριο, στην άσκηση της δικαιοδοσίας του αυτής, από την ημέρα της Ανεξαρτησίας ακολούθησε δικαστική πρακτική ανάλογη, αλλά όχι ταυτόσημη, με την Αγγλική.

Έχω εξετάσει τους Διαδικαστικούς Κανονισμούς που ίσχυαν στην Αγγλία το 1958 και όλες τις μετέπειτα τροποποιήσεις και αντικαταστάσεις τους που ρυθμίζουν την έκδοση προνομιακών διαταγμάτων και σε πολλά σημεία

αυτοί δεν είναι δυνατό να εφαρμοστούν στην Κύπρο, με το δικονομικό σύστημα που έχουμε. Έχω ερευνήσει τους φακέλους μιας μεγάλης σειράς αιτήσεων, από το 1962 μέχρι σήμερα, η οποία μαρτυρά ότι η δικαστική πρακτική που ακολουθήθηκε δεν είναι ταυτόσημη με αυτή που προ- 5
βλέπεται στους Αγγλικούς Διαδικαστικούς Κανονισμούς.

Η εισήγηση ότι στον τίτλο της παρούσας αίτησης πρέπει να περιλαμβάνονται τα ονόματα των διαδίκων στην Αγγλική αγωγή, δεν βρίσκει σύμφωνο το Δικαστήριο.

Η αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari αναφέρει το Δικαστήριο, το Σύνταγμα και το Νόμο στον οποίο στηρίζεται και την προσβαλλόμενη απόφαση, με τέτοια περιγραφή ώστε να υπάρχει ακριβής αναγνώρισή της. 10

Ο τίτλος της Αγγλικής αγωγής, στην οποία εκδόθηκε το Διάταγμα Διατροφής, δεν μπορεί να είναι τίτλος στην αίτηση για έκδοση του εντάλματος certiorari. 15

Στον τίτλο της παρούσας αίτησης γίνεται σαφής αναφορά στην απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, με ημερομηνία 6 Σεπτεμβρίου, 1991, στην Αίτηση Αρ. 1/91. 20

Στην αίτηση αναφέρεται ότι αυτή γίνεται από το Γενικό Εισαγγελέα. Η παράλειψη αναφοράς στον τίτλο της αίτησης: "Αναφορικά με την Αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για έκδοση εντάλματος CERTIORARI", συνιστά αντικανονικότητα και όχι ακυρότητα. Δεν είναι ελάττωμα στην έναρξη της διαδικασίας που την καθιστά άκυρη. Παρατυπίες και αντικανονικότητες δεν αποτελούν εμπόδιο στην άσκηση της μοναδικής αυτής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου - (βλ., μεταξύ άλλων, *Re Pritchard (deceased)* [1963] 1 All E.R. 873· *Spyropoulos v. Transavia* (1979) 1 C.L.R. 421· *Μέγα Χ" Ευαγγέλου v. Dorami Marine Limited* και *Άλλων*, (1991) 1 Α.Α.Δ. 172. 25 30

Το Δικαστήριο, ενόψει της φύσεως της δικαιοδοσίας, των στοιχείων της αίτησης και του γεγονότος ότι κανένας δεν επηρεάζεται δυσμενώς, για το συμφέρο της δικαιοσύ- 35

νης, αποφασίζει την τροποποίηση του τίτλου με την προσθήκη σ' αυτό: "Αναφορικά με την Αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για έκδοση εντάλματος CERTIORARI". (Βλ. *Miltiades Christodoulou and The Republic (Collector of Customs Nicosia)* 1 R.S.C.C. 1 - (Αίτηση Αρ. 2/60).)

Το Ανώτατο Δικαστήριο, με το ένταλμα της φύσεως certiorari, ελέγχει την εγκυρότητα της προσβαλλόμενης απόφασης. Μεταξύ των λόγων ακύρωσης είναι: Πλάνη νόμου πρόδηλη στο πρακτικό του κατωτέρου Δικαστηρίου, υπέρβαση ή έλλειψη δικαιοδοσίας, προκατάληψη ή συμφέρο από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση και λήψη της απόφασης με δόλο ή ψευδορκία - (βλ. *The Attorney-General v. Panayiotis Christou* (1962) C.L.R. 129· *Christofi and Others v. Iacovidou* (1986) 1 C.L.R. 236· *In re Arghyrides* (1987) 1 C.L.R. 30· *Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας*, Αίτηση Αρ. 86/91, (1992) 1 Α.Α.Δ. 136.

Σύμφωνα με τη Δ.34 των Διαδικαστικών Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας, η απόφαση καταχωρείται σε Βιβλίο το οποίο κρατείται για το σκοπό αυτό. Το συντεταγμένο διάταγμα, που καταχωρείται όπως αναφέρεται στον Κανονισμό 3 της Δ.34, "it shall state as concisely as possible the judgment of the Court, and, where it shall seem to the Court necessary or advisable, the grounds of the judgment". Συνήθως όμως περιέχει μόνο το διατακτικό της απόφασης, κυρίως για σκοπούς εκτέλεσης.

Η απόφαση του Δικαστηρίου δεν είναι το συντεταγμένο διάταγμα - ("drawn up order"), αλλά η πλήρης απόφαση, περιλαμβανομένου και του σκεπτικού της. Η συντεταγμένη, ή/και καταχωρημένη - ("drawn up" ή "entered") - απόφαση δεν αποτελεί το πλήρες πρακτικό - ("record"). Δεν υπάρχει ορισμός του όρου "απόφαση", αλλά, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να περιορίζεται στην καταχωρημένη και/ή συντεταγμένη - ("drawn up") - διαταγή του Δικαστηρίου.

Η Αγγλική πρακτική, όπως προβλέπει η Διάταξη 53, Κανονισμός 9(2), απαιτεί την κατάθεση πιστοποιημένου

αντιγράφου της απόφασης με ένορκο δήλωση, ή ικανοποιητικό λόγο για παράλειψη παρουσιάσής της.

Το πρακτικό του Δικαστηρίου δεν περιορίζεται στο συντεταγμένο διάταγμα, αλλά περιλαμβάνει την πλήρη απόφαση και ακόμα και τα δικόγραφα - (βλ. *Regina v. Patents Appeal Tribunal. Ex-parte Baldwin & Francis Ltd.* [1959] 1 Q.B. 105· *Baldwin & Francis v. Patents Tribunal* [1959] 2 All E.R. 433· και *In re Arghyrides*, (ανωτέρω)). 5

Το Δικαστήριο δεν εκδίδει προσωρινό ένταλμα *certiorari nisi* και σε περαιτέρω διαδικασία εξετάζει και αποφασίζει εάν θα κάμει τούτο οριστικό, αλλά εξετάζει το πρακτικό και αποφασίζει σε μια μόνο διαδικασία - σε αίτηση διά κλήσεως. 10

Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής επισύναψε ολόκληρη την ελεγχόμενη απόφαση του κατωτέρου Δικαστηρίου. Αν επισύναπτε μόνο συντεταγμένη διαταγή - απόφαση - ("drawn up judgment"), θα ήταν αναγκαία η παρουσίαση ολόκληρου του κειμένου της απόφασης. 15

Δεν θεωρώ αναγκαίο, στην παρούσα αίτηση, να συγκρίνω την παρούσα διαδικασία με τη διαδικασία έφεσης και τους Θεσμούς οι οποίοι διέπουν την άσκηση έφεσης. 20

Πρόσωπο νομιμοποιείται να ζητήσει την έκδοση εντάλματος *certiorari*, εάν έχει επαρκές συμφέρο στο θέμα στο οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται - (βλ. *Rex v. Groom. Gobbold, Ex parte* [1901] 2 K.B. 157 και Αγγλικούς Διαδικαστικούς Κανονισμούς - O.53, r.6, O.53, r.3 (7)). 25

Στην υπόθεση *I.R.C. v. Federation of Self-Employed* [1981] 2 All E.R. 93, αποφασίστηκε ότι το Δικαστήριο ερευνά τα ειδικά περιστατικά της κάθε αίτησης και αποφασίζει εάν ο αιτητής έχει επαρκές συμφέρο. 30

Η έκφραση "επαρκές συμφέρο" δεν έχει νομοθετημένο, ή δικαστικό ορισμό. Για παραδείγματα βλ. *R. v. Secretary of State* [1984] 2 All E.R. 556· *R. v. I.R.C.* [1984] 3 All E.R.

625· *Wandsworth London B.C. v. Winder* [1984] 3 All E.R. 976· *R. v. H.M. Treasury* (1985) 1 All E.R. 589· *Preston v. I.R.C.* [1985] 2 All E.R. 327· *Winch v. Jones* [1985] 3 All E.R. 97.

- 5 Ο περί Διαταγμάτων Διατροφής (Διευκόλυνσις προς Εκτέλεσιν) Νόμος, Κεφ. 16, θεσπίστηκε το 1921 και είναι ουσιαστικά αντιγραφή του Αγγλικού Νόμου του 1920 - ("Maintenance Orders (Facilities for Enforcement) Act 1920"). Οι δυο Νόμοι έχουν το στοιχείο της αμοιβαιότητας, γιατί Κυπριακό διάταγμα διατροφής μπορεί να εγγραφεί και εκτελεστεί στην Αγγλία. Όργανο για την εκτέ-
- 10 ληση της διεθνούς υποχρέωσης είναι, σύμφωνα με το Νόμο και το Σύνταγμα, ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης είναι, ως εκ τούτου, στην ειδική
- 15 περίπτωση, πρόσωπο που έχει επαρκές συμφέρο στο θέμα που αναφέρεται η προσβαλλόμενη απόφαση.

Η ακύρωση της εγγραφής ενδιαφέρει τις συμβαλλόμενες χώρες, έστω και εάν η Διμερής Σύμβαση έγινε με τη θέση ταυτόσημων νομοθεσιών και χωρίς τυπική σύμβαση μεταξύ της Αγγλίας και της Κύπρου. Ήταν τρόπος αμοιβαιότητας, όχι ασυνήθης στην περίοδο της αποικιακής διακυβέρνησης, μεταξύ της μητρόπολης και των αποικιών, ή μεταξύ των αποικιών, ή/και μεταξύ των χωρών της Βρετανικής Κοινοπολιτείας. Αν Αγγλικά διατάγματα διατροφής εκτελούνται στην Κύπρο, τα Αγγλικά Δικαστήρια θα εκτελούν διατάγματα διατροφής που εκδίδονται από τα Κυπριακά Δικαστήρια. (Βλ. *The Attorney-General v. Panayiotis Christou*, 1962 C.L.R. 129, ειδικά στις σελ. 136-137.)

- 30 Το ζήτημα που εγείρεται είναι ποίο είναι το αρμόδιο Δικαστήριο για σκοπούς εγγραφής και εκτέλεσης Διατάγματος Διατροφής που εκδόθηκε στην Αγγλία ή Ουαλία;

Ο Νόμος καθορίζει ρητά το Επαρχιακό Δικαστήριο. Το Οικογενειακό Δικαστήριο, που καθιδρύθηκε με τον περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμο του 1990, (Αρ. 23/90), έχει δικαιοδοσία για θέματα διεκδίκησης διατροφής μεταξύ ελληνορθόδοξων πολιτών της Δημοκρατίας. Η δικαιο-

δοσία του στο θέμα τούτο δεν είναι διαφορετική από τη δικαιοδοσία που ασκούσε, αρχικά, το Επαρχιακό Δικαστήριο, με βάση το Άρθρο 40 του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960, (Αρ. 14/60), αργότερα το Ελληνικό Κοινοτικό Δικαστήριο και, μετά τη θέσπιση του περί Μεταβιβάσεως της Ασκήσεως των Αρμοδιοτήτων της Ελληνικής Κοινοτικής Συνελεύσεως και περί Υπουργείου Παιδείας Νόμου του 1965, (Αρ. 12/65), το Επαρχιακό Δικαστήριο. 5

Το Αγγλικό Διάταγμα Διατροφής εγγράφεται στο αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο και εκτελείται ως εάν να ήταν Διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Το ποσό της διατροφής εισπράττεται ως αστικό χρέος. 10

Το επίδικο θέμα έχει αποφασιστεί 30 χρόνια πριν, στην υπόθεση *The Attorney-General v. Panayiotis Christou*, (ανωτέρω). 15

Ο περί της Πρώτης Τροποποίησης του Συντάγματος Νόμος του 1989, (Αρ. 95/89), και ο περί Οικογενειακών Δικαστηρίων Νόμος του 1990, (Αρ. 23/90), δεν άσκησαν οποιαδήποτε επιρροή στον περί Διαταγμάτων Διατροφής (Διευκόλυνσις προς Εκτέλεσιν) Νόμο, Κεφ. 16. 20

Οι Αποφάσεις, τις οποίες παρέθεσε το κατώτερο Δικαστήριο στην ελεγχόμενη απόφασή του, αναφέρονται στη διεκδίκηση διατροφής.

Το Επαρχιακό Δικαστήριο ενήργησε με πρόδηλη πλάνη νόμου και με υπέρβαση εξουσίας. 25

Για τους λόγους αυτούς, εκδίδεται Διάταγμα *Certiorari* και η απόφαση ακυρώνεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η αίτηση γίνεται αποδεκτή.